
Kommentar til Jan Ingve Helvig

Jeg deler Helvigs bekymringer fullt ut. Årsaken til at vi har fremhevet poenget med individuell plan, er at vi ikke ser noen bedre måte å få disse pasientene under en offentlig finansiert tannhelsetjeneste. Jeg er enig med Helvig i at vi må få på plass et helt annet kommunalt engasjement,

og det er Helsedepartementet og helsepolitikkerne på Stortinget klar over.

Det kan være frykt for økonomiske følger som gjør at kommunene har vært forsiktige. Jeg er optimist og tror at vi skal klare dette gjennom ny lov om helse og omsorgstjenester i kommunene, der samhandling er det store

poeng. Det er flott med slike innspill. Vi bringer Helvigs poenger i det videre arbeid mot våre helsepolitikere.

Gunnar Lyngstad

Forbrukerrådets test, nok en gang

Forbrukerrådets svar på mine kommentarer til den foretatte testen som ble presentert i FBI inneholder tre poenger:

- 1) At mitt innlegg ville fått større tyngde dersom jeg hadde lest deres rapport, og at i så tilfelle ville jeg «ha fått en oversikt over hva vi ville med testen og hva vi fant».
- 2) At jeg kunne spart meg min henvisning til Peer Gynt.
- 3) Tannleger bør bli flinkere til å kommunisere med sine pasienter.

Ad. punkt 1) Etter å ha gjennomlest rapporten både én og flere ganger, finner jeg bare følgende formulering som kan gi noen slags antydning om hva man ville med testen: «Å være kritisk kunde er ikke så lett når man sitter i tannlegestolen og gaper for harde livet. Derfor har Forbrukerrådet foretatt en omfattende test av tannleger». At dette åpenbart skulle gjøre mine kommentarer til testens validitet overflødig, er i alle fall ikke åpenbart for meg.

Ad. punkt 2) Poenget her var at Forbrukerrådet enten manglet forståelse

for at kariesdiagnostikk og -behandling ikke er absolutte størrelser, eller – og det er betydelig mer alvorlig – at de gjorde det, men ikke brød seg med å gi seerne i FBI-programmet denne vesentlige forutsetningen. I dette ligger et hovedpoeng i min kritikk av testen og måten den ble presentert på, og som ikke er imøtegått av Forbrukerrådet. I redelighetens navn burde man innledet programmet med å redegjøre for at noen grad av divergerende resultater må forventes, hvorfor så er tilfelle og at dette må legges til grunn når resultatene tolkes.

Ad. punkt 3) Her er jeg helt enig med Forbrukerrådet. Uten tvil har de aller fleste i helsevesenet, inkludert tannleger, et betydelig forbedringspotensial – ikke minst hva angår informasjon og diskusjon med pasienten om hva som må, bør og kan behandles samt når behandling mest hensiktsmessig finner sted. Men kanskje man burde innhentet journalopptegnelsene for å se hva som der var anført og ikke utelukkende stolt på muntlige tilbakemeldinger fra forsøkspersonene før man trakk basante konklusjoner?

Det er videre bemerkelsesverdig at Forbrukerrådet unnlater å forsvare at de uthengte tannleger ikke ble gitt plass til å kommentere den kritikken de ble utsatt for i FBI-programmet, men indirekte henviser på ny til Forbrukerrapporten. Tannlegenes imøtegåelse finnes riktignok der i en link som man skal være mer enn gjennomsnittlig interessert for å finne frem til. Men uansett om slik skriftlig informasjon finnes offentlig tilgjengelig dersom man leter lenge nok, er dette ingen unnskyldning for den unnyanserte presentasjon som forekom i et fjernsynsprogram som i særklasse er det sterkeste medium man kan benytte seg av.

Ellers er det jo en velkjent taktikk å personkarakterisere ens kritikere, i dette tilfellet for manglende ydmykhet, når man mangler saklige argumenter. Kanskje det slår tilbake på den som fremfører den?

Einar Berg